

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Cap. XVI. De cælibatu Clericorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

collyrii
Hæreticorum
Lib. II.
2.
Ante vo-
tum vir-
ginitatis
licet nu-
bere, non
poff.
Phillip. 4.
1. Tim. 5.
Audia-
tur S. Au-
gustinus,
vel qui si-
quis est,
de Fide
ad Petru
cap. 3.
1. Cor. 7.
3.
Nemo
gitur vo-
vere: sed
vota libe-
re reddere,
qui vo-
vit, cogi-
tur.
Deut. 23.

Qui incontinens est, & tenta-
tionibus stimulisque carnis per
invocationem divini auxilii at-
que animi diligentiam non resi-
stet, neminem credit posse conti-
nenter vivere; cum tamen dicat
Paulus: *Omnia possum in eo, qui me
confortat.* Liberum quidem est ei qui
continentiam non vovit, tradere
se conjugio: sed qui voto & p[ro]fes-
sione se obstrinxit, si jam corpus
Deo consecratum polluere per car-
nis commixtionem non timuerit,
juxta Apostoli sententiam habe-
bit damnationem, quia primam fi-
dem irritam fecit. Hinc Aug. de fi-
de ad Petrum ait: *Secundum Apo-
stoli dictum, Qui statuit in corde suo
firmus, non habens necessitatem, po-
testatem autem habens sue volunta-
tis, & vovit continentiam Deo, de-
bet eam usque in finem tota mentis
solicitudine custodire, ne damna-
tionem habeat, si primam fidem ir-
ritam fecerit. Similiter & conju-
gati viri & conjugatae mulieres, si ex
consensu perennem voverint DEO
continentiam, noverint se sui voti
obnoxios detineri, nec jam sibi debere
commixtionem carnis, quam prius
licitam habuerunt; sed Deo se de-
bere continentiam, quam voverunt.*
Hæc Augustinus.

De votis Scriptura ita loqui-
tur: *Cum votum voveris Domino
Deo tuo, non tardabis reddere: quia
requirit illud Dominus Deus tuus,
& si moratus fueris, reputabitur ti-
bi in peccatum. Si nolueris pollice-
ri, absque peccato eris. Quod autem
semel egressum est de labiis tuis, ob-*

*servabis, & facies sicut promisisti
Domino Deo tuo, & propria volun-
tate & ore tuo locutus es.* Rursum
ait Scriptura: *Vovete, & reddite
Domino DEO vestro.* Rursumque:
*Si quid vovisti Deo, ne moreris red-
dere: displicet enim ei infidelis &
stulta promissio, sed quodcumque vo-
veris, redde: multoq[ue] melius est non
vovete, quam post votum promissa
non reddere.* Bonum igitur & lau-
dabile est, vovete, at execrandum
& damnabile, vota non reddere.
Sicut nullus vovete cogitur, ita
qui Deo vovit, si non impleverit
quod vovit, justè punietur.

CAPUT XVI.

De calibatu Clericorum.

1. In primitiva Ecclesia aliqui post conju-
gium sebant Sacerdotes, sed nunquam post Sacer-
dotium sebant conjugari.
2. Græca Ecclesia à secundis nuptiis prohi-
bet Sacerdotes. Paulus à Sacerdotio prohibet bi-
gamos.
3. Vsu uxori non permittebatur Sacerdoti
conjugato.
4. Merito Ecclesia Latina indixit caliba-
tum; eademq[ue] ratione quâ pro personis sacratis ur-
getur conjugium, pro aliis urgeri possit polyga-
mia.

Quod ad cælibatum Clerico-
rum attinet, fatemur, in pri-
mitiva Ecclesia consuetudinem
fuisse (quam Græci adhuc reti-
nent) ut is qui uxorem virginem
acceperat, si propter vitæ integri-
tatem dignus Sacerdotio esse vi-
debatur, in Sacerdotem conse-
crari posset: sed nunquam visum
fuit in Ecclesia sub Novo Testa-
mento, ut is qui jam erat Sacer-
dos, uxorem duceret. Unde vige-
simus

1.
Olim con-
jugati
sebant
Sacerdo-
tes: at Sa-
cerdotes
non fie-
bant con-
jugati,
ex Cano-
ne Apo-
stolico.

collycii
Hæretico-
rum
Lib. II.

Simus quintus Canon Apostolorum sic loquitur: *Ex his qui celibes ad Clerum pervenerunt, jubemus ut I. c. flores tantum atque Cantores, si velint, conjugia ineant.*

2.
Græci
prohibent
secundum
matrimo-
nium Pres-
byteri.
1. Tim. 3
Tit. 1.
Paulus
bigamos
à Sacer-
dotio re-
pellit, &
Canon A-
postoli-
cus.
Primiti-
va Eccle-
sia etiam
in hone-
stis uxo-
ribus jun-
ctos à Sa-
ceru mini-
steriis ex-
clusit.

Apud ipsos Græcos sicut olim, ita etiam modò, si conjugati Sacerdotis uxor moriatur, ipse Sacerdos secundam non ducit. Sane Paulus à Sacerdotio repellit omnes bigamos, dicens illum solum esse conjugatorum aptum esse Sacerdotio live Episcopatu, qui sit *unius uxoris vir*. Decimus sextus Canon Apostolorum, ita habet: *Qui post Baptisma secundis nuptiis fuerit copulatus, aut concubinam habuerit, non potest esse Episcopus, nec Presbyter, nec Diaconus, neque prorsus ex numero eorum qui ministerio sacro deserviunt.* Canon item decimus septimus talis est: *Qui viduam, aut repudiatam, aut meretricem, aut ancillam, aut aliquam ex his quæ publicis spectaculis mancipata fuerunt, acceperit uxorem, non potest esse Episcopus, nec Presbyter, nec Diaconus, nec omnino in sacrum Ordinem assumi.*

3.
Conjugati-
um factum
Sacerdos,
abstine-
bat ab u-
xore jux-
ta sanctum
Clemen-
tem.

Et quidem de eo qui conjugatus ad sacrum ministerium eligebatur, Clemens Petri Apostoli discipulus in quadam Epistola ita scribit: *Si post ordinationem ministro altaris contigerit propria uxoris cubile invadere, sacrariis non intree limina, nec sacrificii portitor fiat, nec altare contingat, nec aquam Sacerdotibus porrigat ad manus. Qui Clemens in principio & calce e-*

iusdem Epistolæ testatur, se eam quæ scribit, accepisse à Petro præceptore suo.

Justissima ratione Ecclesia Latina abrogavit illam consuetudinem, qua is qui uxori alligatus erat, ad sacrum Ordinem altari-que ministerium admittebatur. Si quis objiciendo dicat, quamplures ex Clericis incontinenter vivere, ob idque permittendum esse ut ipsi matrimonia contrahant; Respondebimus: quia si Clericis, propter nonnullorum incontinentiam (quos turpitudi-
dini deditos Præpositi severissime punire debent) concedenda sunt connubia, pari ratione conjugatis propter effrenatam libidinem, quæ plerique, suis conjugibus non contenti, ad adulteria committunt arque fornicantur, concedendæ erunt plures uxores. Sicut autem istud non licet, ita nec illud permittendum est: utrumque execrandum est.

CAPUT XVII.

De abstinentia à carnalibus voluptatibus.

1. Abstinentia à licitis voluptatibus commodisq; carnis, Deo magnopere placet.
2. Non quasi peccarent illi utentes, si quorum status conveniunt; sed quia mortificatio magis placet Deo.

ABSTINENTIAM carnalium voluptatum, quam hæretici modò parvi faciunt, vel etiam irrident, præclare defendit vita & conuersatio sancti Iohannis Baptistæ, quo major non surrexit inter natos